

Forholdet imellem dem og Bestyrelsen for den tekniske Skole for at være Næys Kommune uvedkommende, og det af dem ommeldte Anliggende saaledes for ikke henhørende under Byraadets Ressort, hvorfor man allerede af denne Grund ikke vil kunne hde den Medvirkning til Udførelsen af Skadestatsning, hvorom de i Deres Skrivelse har anmodet". Hvorvel nogen Vilkaarlighed synes at have raadet ved det omhandlede Byggeforetagende, har jeg dog ikke kunnet forudsætte Andet, end at de stedlige Autoriteters Samtykke til Byggeplanens Realisation har været fket, og at saaledes navnlig Byraadet har været givet Leilighed til at overveie de med Sagen forbundne nærmere Omstændigheder. Det Svar som Raadet efter Foranstaaende har ladet mig tilskyde, forekommer mig imidlertid saa lidet tilfredsstillende, at det forhaabentlig vil tjene til Undskyldning for denne min Henvendelse til det høie Ministerium, saa meget mere som det foreliggende Tilfælde forekommer mig at have en mere indgribende Betydning i saavel privat som offentlig Henseende. Bemeldte Skole — en forholdsvis kolossal Bygning, der nærmest gjør Indtrykket af et pludselig afbrudt fortifikatorisk Værk til Afspærring af en Hovedadgang til Byen — er nemlig opført tværs over Gaden, fra Midten af min Eiendoms Hovedfacade, og over i den tildels parallel med denne løbende Kjørebane, hvorved: 1) Lovens Forbud imod at bygge paa Fortog formentlig er bleven krænket; 2) en langs min Eiendoms Facade i umindelige Tider løbende Færdselsvei er overstaaren og bortfalden, samtidig med at Forbindelsen imellem mine Afgange til samme er afstaaren; 3) al Passage for Gaende er bleven spærret og henvist til selve Kjørebane udenom Skolen; 4) mit Baaningshus i kommende Vintre vil blive belejret med og bestadiget af de Enemasser, som uundgaelig vilde ophobe sig i det Hjørne, som Skolens Stengjærde nu danner mod det, medens et Gitterhegn nærmest mit Hus vilde have forebygget saadant. Disse forskjellige Omstændigheder have, som allerede i min Skrivelse til Byraadet berørt, forringet min Eiendoms Værdi, og naar dertil endvidere kommer, at Konsekvensen af, hvad der er fket, maa blive, at der ifflum levnes mig fri Plads udfor de Binduer og Afgange, som for Tiden findes, nemlig paa den foreløbig belejrede Hovedfacade, uagtet min Eiendom, som Hjørneste, vel maa siges at have Facade til tvende Gader, kan jeg ikke værgе mig for den Tanke, at der er fket Obergreb. At saadant skulde være forsøgt i Ly af det Statstilskud, som er kommet Skolen tilgode, kan jeg dog ikke tro, og det er mig derfor saa meget mere magtpaaliggende, navnlig med Hensyn til mit Grundareals eventuelle Anvendelse til Bebyggelse, at erholde Oplysning i Sagen, og i Haab om, at Saadant vil lykkes mig ad denne Wei, tillader jeg mig herved at fremsende Nærværende til det høie Ministerium". Som hørsfølgende Skrivelse fra Justitsministeriet af 17de December 1884 udviser, blev ogsaa denne min Henvendelse frugtesløs, og i den Formening, at dette Udfald for en væsentlig Del maatte tilskrives den afvigende Opfattelse af Forholdene, som vedkommende Politimester i hans hermed i Afskrift ligeledes følgende Erklæring af 27de November f. A. havde givet tilkjende, og idet jeg i et Hovedpunkt kunde støtte min Opfattelse til vedlagte, af et stort Antal af mine Medborgere under 7de Januar d. A. afgivne Vidnesbyrd, indgav jeg et fornøyet Andragende til Justitsministeriet, saaledes lydende: „Som Svar paa det af Undertegnede under 10de November f. A. til Justitsministeriet fremsendte Andragende, betræffende den, ved Ophøvelsen af den tekniske Skole heri Byen, min Eiendom paaførte Værdiforringelse m. m., har Ministeriet, næst at lade mig indhændige en Gjenpart af den af Politimesteren i Sagen afgivne Erklæring, ladet mig tilkjendegive, at det efter de deri indeholdte Oplysninger ikke kan foretage Noget i Sagen. Naar det imidlertid i bemeldte Erklæring hedder, at der, hvor jeg vil se en Wei, „ingen saadan findes eller nogeninde i retlig Forstand har været nogen," saa formener jeg, at det af hørsfølgende Vidnesbyrd fra et stort Antal af mine Medborgere vil fremgaa, at jeg med fuld Føie har kunnet paaberaabe mig Tilværelsen af en saadan, og at det saaledes maa antages; at Politimesteren ikke har været tilstrækkelig inde i Forholdene til at kunne give en Korrekt Fremstilling af dem. Hvorvel dermed saaledes ogsaa de Ansættelser, som Politimesteren har fundet Anledning til at udtale, saasom at mine Bepværing i alle Maader forekomme ham ganske ubesøiede, medens jeg tvertimod burde paafkjenne, at man ikke har spærret mig Afgangen til mit Hus mod Nord osv., maa tabe i Betydning, saa tør jeg, med det Oplevede for Die, dog ikke lade ude af Betragtning, at en saadan Opfattelse kan, ved at henstaa uansægtet, blive skjæbnesvanger for min allerede stærkt truede økonomiske Forfatning. Idet jeg derfor sluttelig tror ikke at burde lade ubemærket, at Sagen for mig, som en ældre Mand, der sidder i smaa Aar, har Betydning som et Vælfædsanliggende, tillader jeg mig herved i al Erbødighed paany at forebringe Sagen for det høie Ministerium, i Forventning om et for mig gunstigere Udfald." Efter at Justitsministeriet under 6te dennes har ladet mig tilkjendegive, at den ind-